

ELLE KENNEDYOVÁ

CHCE JU SPÁT?
NECH SA POSNAŽÍ!

YOLIA

OMYL

17+

ELLE KENNEDYOVÁ

OMYL

Preložila Klára Kruteková

YOLi

Elle Kennedy
THE MISTAKE

Copyright © 2015 by Elle Kennedy
Translation © 2019 by Klára Kruteková
Cover design © mortergorm.dk
Slovak edition © 2019 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-6796-1

1

Logan

Apríl

Túžiť po frajerke najlepšieho kamoša je nahovno.

Po prvé, je to trápne. Fakt sakramentsky trápne. Nemôžem hovoriť za všetkých mužov, ale žiadny chalan určite nechce pri odchode zo svojej izby vraziť do dievčaťa svojich snov po noci strávenej v náručí kamaráta.

A potom je tu nenávisť k sebe. Neubránite sa jej, lebo je veľmi ťažké nezhnusiť sa sám sebe, keď fantazírujete o životnej láske svojho najlepšieho kamoša.

V tejto chvíli prevažovala trápna stránka veci. Bývam totiž v dome s veľmi tenkými stenami, čo znamená, že počujem každý vzdych, ktorý vyjde Hannah z úst. Každé zalapanie po dychu, každý ston. Každý náraz čela postele do steny, kým môj kamarát šuká dievča, na ktoré nedokážem prestať myslieť.

Krásne časy.

Ležal som na chrbte na posteli a zísal na strop. Už som ani nepredstieral, že listujem v zozname skladieb v iPod. Strčil som si slúchadlá do uší, aby som prehlušil ich zvuky z vedľajšej izby, no ešte stále som neľukol na *Prehrat'*. Asi som mal náladu mučiť sa.

Pozrite sa, nie som idiot. Viem, že Hannah ľúbi Garretta. Vidím, ako sa naňho pozerá, aj to, ako im to funguje. Chodia spolu už šesť mesiacov a ani ja, najhorší kamarát na tejto planéte, nemôžem poprieť, že sa k sebe skvele hodia.

Dopekla, Garrett si zaslúži byť šťastný. Hrá sa na nafúkaného idiota, ale pravda je taká, že je to svätec. Najlepší center, s akým som kedy hral, a najlepší človek, akého som kedy stretol. Hoci som stopercentne hetero, nebojím sa priznať, že keby som hral na opačnej strane, nielenže by som Garretta Grahama pretiahol, dokonca by som sa s ním aj oženil.

A preto je to pre mňa miliónkrát horšie. Nemôžem toho chalana, preťahujúceho pipku, ktorú chcem, ani nenávidieť. Fantazírovanie o pomste neprichádza do úvahy, pretože ho nedokážem ani trošičku neznášať.

Z chodby doľahlo zavrzganie dverí a ja som sa modlil, aby mi na dvere nezaklopal Garrett alebo Hannah. Alebo aby sa neozvali ich hlasy, pretože to by ma ochromilo ešte viac.

Našťastie, hlasné zabúchanie na moje dvere, ktoré nasledovalo, mal na svedomí iný spolubývajúci. Dean. Do izby mi vběhol bez pozvania. „Párty v Omega Phi. Ideš?“

Vyskočil som z postele skôr, než by ste narátali do troch. Párty sa v tejto chvíli javila ako fantastický nápad. Ožrať sa je zaručený spôsob, ako prestať myslieť na Hannah. Vlastne nie, mal som chuť ožrať sa a vyšukať nejakej babe mozog z hlavy. Ak ani jedna z týchto aktivít nezaženie myšlienky na ňu, tá druhá to určite zachráni.

„Jasné,“ súhlasil som a hľadal niečo na seba.

Pretiahol som si cez hlavu čisté tričko a snažil sa ignorovať bolesť v ľavom ramene, ktoré ma ešte stále bolelo z bodyčka, čo som minulý týždeň schytil na šampionáte. Ale ten úder stál za to – briarský hokejový tím sa po tretí raz za sebou stal víťazom Frozen Four. Mohli by sme to nazvať definitívnym hetrikom. Všetci hráči vrátane mňa doteraz žnú odmeny za to, že sme sa stali trojnásobnými národnými šampiónmi.

Dean, môj kamoš a jeden z obrancov, to volá víťazstvo s tromi P: párty, pochvaly a pipky.

Dost výstižný opis, keďže od nášho veľkého triumfu si užívam všetky tri aspekty.

„Ty šoféruješ?“ zistoval som. Hodil som si na tričko čiernu mikinu a zapol sa.

Kamoš si odfrkol. „To sa pýtaš úplne vážne?“

Prevrátil som oči. „Hej. Ako mi to len mohlo napadnúť?“

Naposledy, čo bol Dean Heyward-Di Laurentis triezvy na párty, bolo... nikdy. Ten chalan pije ako dúha a zhúli sa tak, že lieta ako šarkan vždy, keď vyjde z domu, a ak si myslíte, že to ovplyvňuje jeho výkon na ľade, ste vedľa. Je to jeden z mála tvorov na tejto planéte, ktorý si dokáže užívať ako Robert Downey Jr. kedysi a zároveň byť úspešný a uctievaný ako Robert Downey Jr. dnes.

„Neboj sa, šoféruje Tuck,“ povedal mi Dean, čím myslel nášho ďalšieho spolubývajúceho Tuckera. „Tá padavka má opicu ešte odvčera a vraj si potrebuje oddýchnuť od chľastu.“

Vôbec som sa mu nečudoval. Tréningy mimo sezóny sa mali začať až o pár týždňov a všetci sme si to voľno užívali až-až. Ale to sa v opojení po víťazstve Frozen Four stáva. Keď sme vyhrali pred rokom, upadol som do alkoholického delíria na celé dva týždne.

Na mimosezónne tréningy som sa vôbec netešil. Silové cvičenia, formovanie a drina, ktorú si udržanie vo forme vyžaduje, unavujú. Ešte väčšmi však unavujú desaťhodinové zmeny popri tom. No nemám na výber. Cvičenie je nevyhnutná príprava na ďalšiu sezónu a práca... sľub, ktorý som dal bratovi. A nech mi je už len pri pomyslení na to akokoľvek zle, musím ho dodržať. Jeff by ma zaživa zodral z kože, keby som nedodržel svoju časť dohody.

Zišli sme s Deanom na prízemie. Šofér nás už čakal pri vchodových dverách. Polovicu Tuckerovej tváre pokrývala ryšavohnedá brada, s ktorou pôsobil ako vlkolak. Nový vzhľad sa rozhodol vyskúšať po tom, čo mu jedna pipka na párty povedala, že má tváričku ako bábätko.

„Uvedomuješ si, že tá yetiovská brada ti na mužnosti nepridáva, však?“ podpichol ho Dean.

Tuck mykol plecami. „Chcem vyzerat' drsne.“

Zachichotal som sa. „Ani to sa ti nepodarilo, Bábätko. Vyzeráš ako šlahnutý vedátor.“

Vybral sa k môjmu pikapu a ukázal mi prostredník. Ja som sa usadil na mieste spolujazdca a Dean sa vyšplhal na korbu s odôvodnením, že sa potrebuje nadýchať čerstvého vzduchu. Podľa mňa však len chcel, aby mu vietor rozstrapatil vlasy, aby pôsobili tak sexi nedbalo, až sa babám samovoľne spustia nohavičky. Len pre informáciu, Dean je hrozne nafúkaný. Ale vyzerá ako model, asi má teda na to právo.

Tucker naštartoval a ja som si potľapkal po stehne, nech sa už pohneme. Štval ma elitársky prístup mnohých študentov z bratstiev a sesterstiev, ale bol som ochotný prehladnúť to, pretože... keby usporadúvanie párty patrilo medzi olympijské športy, každé bratstvo a sesterstvo na Briare by získalo zlatú medailu.

Tuck cúval z prízjazdovej cesty a mne padol pohľad na Garrettov naleštený čierny džíp. Jeho majiteľ trávil noc s najúžasnejšou babou na tejto planéte...

A dost. Z posadnutosti Hannah Wellsovou mi fakt začínalo šibať.

Potreboval som si zašukať. Čo najskôr.

Cestou do Omega Phi Tucker podivuhodne mlčal. Možno sa aj mračil, ale to sa dalo ťažko zistiť, keďže niekto oholil Hughovi Jackmanovi všetky chlpy a prilepil ich Tuckovi na tvár.

„Čo má znamenať to ticho?“ nevydržal som.

Otočil ku mne hlavu a obdaril ma kyslým pohľadom, potom sa znovu zahľadel na cestu.

„No tak. Preto, lebo sa smežeme z tvojej brady?“ poznamenal som podráždene. „Brácho, píše sa to v prvej kapitole príručky Brady pre hlupákov: keď si necháš narásť bradu ako jas-

kynný muž, rátaj s tým, že kamoši si z teba budú utahovať. Bodka.“

„Nejde o bradu,“ zašomral.

Zvrátil som čelo. „Okej. Ale niečo ťa štve.“ Keď neodpovedal, trochu som pritlačil. „Čo sa s tebou deje?“

Jeho našťvaný pohľad sa stretol s mojím. „So mnou? Nič. S tebou? Toľko, že ani neviem, kde začať.“ Zahrešil. „Kámo, musíme to svinstvo zaraziť.“

Fakt ma zmiatol. Pokiaľ som vedel, za posledných desať minút som nič nevyviedol, len som sa tešil na párty.

Tucker si môj zmätený výraz všimol, preto mi to pochmúrnym hlasom objasnil: „Tú záležitosť s Hannah.“

Aj keď mi okamžite stuhli plecia, usiloval som sa skryť emócie. „Netuším, o čom hovoríš.“

Vybral som si lož, ako vždy. Nijaká novinka. Mal som pocit, že odkedy som nastúpil na Briarskú, stále som len klamal.

Som predurčený na NHL. Bude zo mňa profík!

Zbožňujem tráviť každé leto u otca ako zamastená opica. Je to skvelé vreckové!

Hannah sa mi nepáči. Ved' chodí s mojím najlepším kamarátom!

Klamstvá, klamstvá a zase klamstvá, pretože vo všetkých troch prípadoch je pravda totálny prúser a ja nestojím o to, aby ma kamoši a spoluhráči ľutovali.

„Tie kraviny si nechaj pre Garretta,“ odvrkol Tucker. „Mimochodom, máš šťastie, že je zaneprázdnený cukrovaním, inak by si určite všimol tvoje správanie.“

„Hej? A ako sa teda správam?“ Nedokázal som skryť obranný tón. Štvalo ma, že Tuck odhalil moje city k Hannah. A ešte viac ma štvalo, že to po toľkých mesiacoch vytiahol na mňa práve teraz. Prečo sa na to jednoducho nevykašle? Tá situácia bola dosť naprd aj bez toho, aby mi to niekto vyhadzoval na oči.

„Vážne? Mám vymenovať, čo stváraš? Ako chceš.“ Zachmúrene opisoval každú somarinu, pre ktorú som sa cítil previnilo. „Odídeš z miestnosti vždy, keď tí dvaja prídu. Keď u nás zostane na noc, zalezieš do svojej izby. Keď *ste* spolu v jednej miestnosti a myslíš si, že sa nikto nepozerá, zizaš na ňu. Keď...”

„Okej,“ prerušil som ho. „Chápem.“

„A to nehovorím o tom, aký gigolo sa z teba stal,“ zavrčal Tucker. „Vždy si bol donchuan, ale kámo, tento týždeň si skočil už na päť pipiek.“

„No a?“

„Je *štvrtok*. Päť báb za štyri dni. Počítaj, John.“

No doriti, nazval ma mojím krstným menom. Tucker ma volá John, len keď ho *veľmi* naštvem.

Až na to, že teraz naštvál on *mňa*, takže som sa takisto uchýlil k jeho krstnému menu. „Čo je na tom zlé, John?“

Hej, obaja sme Johnovia. Asi by sme mali zložiť krvnú príslahu a založiť spolok alebo niečo také.

„Mám dvadsaťjeden,“ pokračoval som podráždene. „Smiem trtkat s pipkami. Vlastne nie, *mal* by som trtkat s pipkami, pretože o tom je výška. Zabaviť sa, zašukať si a užiť si, kým nastane realita a život sa zmení na kopy sračiek.“

„Vážne chceš predstierať, že všetky tie pipky sú len súčasťou vysokoškolského života?“ Tucker pokrútil hlavou, potom vydýchol a zmiernil tón. „Kámo, takto si ju z hlavy nevyhodíš. Môžeš sa dnes večer vyspať aj so stovkou žien, nič sa nezmení. Musíš sa zmieriť s tým, že s Hannah nič nebude, a preniesť sa ponad to.“

Mal úplnú pravdu. Uvedomoval som si, že sa metám vo vlastných sračkách a búšim do pipiek spredu aj odzadu, len aby som sa rozptýlil.

A rovnako som si uvedomoval, že musím prestať s chodením na párty len preto, aby som zabudol. Musím sa vzdať kúsok nádeje, že by sa predsa len mohlo niečo stať, a jedno-ducho musím prijať, že nebude nič.

Možno s tým začnem zajtra.

Dnes som sa rozhodol držať pôvodného plánu. Ožrať sa. Zašukať si. Všetko ostatné nech ťahá do pekla.

Grace

Na výšku som nastúpila ako panna. Začínala som si myslieť, že prvý rok na nej tak aj ukončím.

Niežebý na členstve v klube panien bolo niečo zlé. No a čo, že už budem mať devätnásť. sotva by ste ma mohli nazvať starou dievkou a určite ma nikto nevytiahne na ulicu a nezbičuje za nedotknutú panenskú blanu.

Okrem toho, na stratu panenstva som mala tento rok kopu príležitostí. Od príchodu na Briarskú ma kamoška vytiahla na tolké párty, že to už nedokážem ani spočítať. Chalani so mnou flirtovali a niekoľkí ma balili. Jeden mi dokonca poslal fotku svojho penisu s popiskou: „Zlatko, je celý tvoj.“ To je... nuž, odporné, ale keby sa mi *páčil*, možno by mi to aj polichotilo. Možno.

Ani jeden z tých chalanov ma však nepritahoval. A nanešťastie, pre tých, ktorí sa mi páčili, som bola vzduch.

Až do toho večera.

Keď mi Ramona oznámila, že ideme na párty bratstva, nevádejala som sa, že konečne niekoho stretnem. Mala som pocit, že vždy, keď ideme do Greek Row, chalani z bratstva nás iba opíjajú sladkými rečičkami v snahe dostať nás do postele. Vtedy som však konečne stretla chalana, ktorý sa mi celkom pozdával.

Matt bol veľmi zlatý a nešíril žiadne idiotské vibrácie. Nielenže bol triezvy, ale dokonca sa vyjadroval v súvislých vetách a odkedy sme sa začali rozprávať, ani raz nepoužil slovo „brácho“. Alebo skôr odvtedy, čo *on* začal rozprávať. Ja som toho

veľa nenahovorila, ale vôbec mi to neprekážalo, aspoň som si mohla vychutnať pohľad na jeho dokonale vysekanú bradu a krásne skrútené blond vlasy pod ušami.

Pravdupovediac, je lepšie, keď mlčím. Zlatí chalani ma znervózňujú. Čo značí popletený jazyk a nefunkčný mozog. Všetky filtre sa vypnú a zrazu im začnem vykladať o tom, ako som sa v tretej triede počas exkurzie do továrne na výrobu javorového sirupu pocikala, alebo o tom, že sa bojím handrových bábok a trpím ľahšou formou obsedantno-kompulzívnej poruchy, ktorá ma núti upratať niekomu izbu v momente, keď sa na chvíľu obzrie.

Takže, áno, rozhodne je lepšie, keď sa len usmievam, prikyvujem a občas iba nadhodím *och, vážne?*, aby vedeli, že nie som nemá. Ale nie vždy sa to dá, hlavne keď sa ten zlatý chalan opýta niečo, čo si vyžaduje skutočnú odpoveď.

„Chceš ísť von a zafajčiť si?“ Matt vytiahol z vrecka košele joint. „Zapálil by som si aj tu, ale pán Prezident by ma okamžite vykopol z bratstva.“

Trápne som cúvla. „Ach... nie, ďakujem.“

„Ty nefajčíš trávu?“

„Nie. Teda, už som to skúšala. Ale nerobím to často. Cítim sa po tom trochu... omámene.“

Usmial sa a na lícach mu naskočili dve nádherné jamky. „Práve preto ju ľudia fajčia.“

„Viem. Ale ja som potom hotová. A vždy keď ju fajčím, spomeniem si na to, ako ma otec v trinástich prinútil pozeráť powerpointovú prezentáciu o vplyve marihuany na mozgové bunky a o tom, že *je* vysoko návyková, hoci ľudia si myslia niečo iné. Po každom slajde sa na mňa pozrel a opýtal sa: *„Chceš prísť o mozgové bunky, Grace, chceš?“*“

Matt na mňa nemo civel a hlas v mojej hlave kričal *Prestaň!* Neskoro. Vnútorň filter ma znovu nechal v štichu a z úst sa mi valili slová.

„Ale myslím si, že to nebolo až také zlé ako to, čo urobila mama. Chcela byť veľká pohodačka, tak ma v pätnástich odviezla na parkovisko, vytiahla joint a vyhlásila, že ho vyfajčíme spolu. Bolo to ako zo seriálu *Špina Baltimoru* – počkať, ten som vlastne nikdy nevidela. Je o drogách, však? No proste, celý čas som panikárila, lebo som bola presvedčená, že nás zatkú, a mama sa ma ustavične vypytovala, ako sa cítim a či sa mi to páči.“

Ústa sa mi ako zázrakom zavreli.

Mattovi sa však už stihol zakaliť pohľad.

„Ech, hej, dobre.“ Nemotorne zamával jointom. „Ja si idem zahúliť. Uvidíme sa neskôr.“

Zadržovala som dych, až kým neodišiel, potom som sťažka vydýchla a v duchu si poriadne vynadala. Dofrasa. Načo sa vôbec obťažujem hovoriť s chalanmi? Vždy som nervózna, že sa strápnim, a nakoniec sa strápnim, lebo som nervózna. Od začiatku som odsúdená na záhubu.

S povzdychom som sa vybrala na prízemie pohľadať Ramonu. Kuchyňa bola plná sudov a chalanov z bratstva. Rovnako jedáleň. Obývačka sa hemžila hlučnými a opitými chalanmi a sporo odetými dievčatami. Obdivovala som ich odvahu, pretože vonku bolo veľmi chladno a vchodové dvere sa ustavične otvárali a zatvárali, takže chladný vzduch cirkuloval v celom dome. Mne bolo v úzkych džínsoch a svetri tepučko a pohodlne.

Kamarátku som nikde nevidela. Zatiaľ čo z reprákov hučal ohlušujúci hip-hop, vylovila som z kabelky mobil, aby som skontrolovala čas. Takmer polnoc. Dokonca aj po ôsmich mesiacoch na Briarskej som v duchu skákala od radosti, že môžem ostať vonku po jedenástej, čo bolo doma nemožné. Otec je veľký puntičkár, čo sa týka dodržiavania vychádzok. Vlastne je veľký puntičkár vo *všetkom*. Pochybujem, že niekedy porušil nejaké pravidlo, preto netuším, ako mohli s mamou vydržať

v manželstve tak dlho. Voľnomyšlienkarská mama je presný opak usadnutého, prísneho otca. Možno to však iba potvrdzuje teóriu o priťahujúcich sa protikladoch.

„Gracie!“ prehlušil ženský škrekot hlasnú hudbu a vzápätí sa objavila Ramona. Silno ma objala.

Keď sa odtiahla, stačil mi jeden pohľad do jej lesklých očí a na červené líca a bolo mi jasné, že je opitá. Aj sporo odetá ako väčšina dievčat v miestnosti. Šortky jej sotva zakrývali stehná a červený top s viazaním okolo krku jej odkrýval veľkú časť dekoltu. Na nohách mala čižmy s takými vysokými podpätkami, že som nechápala, ako v nich dokáže chodiť. Ale vyzerala úžasne a pútala veľa pozornosti.

Keď nás ľudia vidia stáť bok po boku, určite sa škriabu na hlave a premýšľajú, ako môžeme byť kamarátky. Niekedy o tom premýšľam aj ja.

Na strednej škole bola Ramona rebelka, ktorá fajčila za budovou, a ja dobré dievča, ktoré prispievalo do školských novín a organizovalo charitatívne akcie. Keby sme neboli susedky, asi by sme o sebe ani nevedeli, ale pri každodennom chodení peši do školy sme sa postupne skamarátili a vyvinulo sa z toho skutočne silné puto. Preto keď sme rozmýšľali nad vysokou školou, rozhodli sme sa, že sa prihlásime na rovnakú, a keď nás obe priali na Briarskú, môjho otca sme poprosili, aby zariadil, že budeme bývať v jednej izbe.

Hoci sme šli na výšku ako najlepšie kamošky, predsa len sme sa trochu odcudzili. Ramona bola posadnutá chalanmi a popularitou. Rozprávala iba o nich a ja som si nedávno uvedomila, že ma tak trochu... irituje.

Doriti. Už len pri tom pomyslení som sa cítila ako naprd kamarátka.

„Videla som ťa na poschodí s Mattom!“ zasyčala mi do ucha. „Robili ste to spolu?“

„Nie,“ odvetila som pochmúrne. „Skôr som ho vystrašila.“

„Och, nie. Povedala si mu o svojej fóbii z handrových bábok, však?“ opýtala sa a vzdychla. „Zlatko, nesmieš hneď odhaliť, že si šiši. Vážne. Nechaj si to na neskôr, keď budete mať vzťah a pre chalana bude ťažšie zutekať.“

Neubránila som sa smiechu. „Ďakujem za radu.“

„Ideme domov alebo chceš ešte zostať?“

Znovu som sa rozhládla po miestnosti. Pohľadom som spočinula na dvoch dievčatách v džínsoch a podprsenkách, ktoré sa v kúte vášnivo bozkávali, zatiaľ čo ich jeden z chalánov z Omega Phi natáčal na iPhone.

Vzdychla som. Stavím sa o desať dolárov, že video skončí na stránke s pornom zadarmo. A tie chudátky to zistia až po rokoch, keď sa jedna z nich bude chcieť vydať za senátora a médiá vytiahnu na svetlo sveta všetku špinu.

„Asi by som radšej išla,“ priznala som.

„Hej, asi aj ja.“

Zdvihla som obočie. „Odkedy chceš opustiť párty pred polnocou?“

Zamračila sa a našpúlila pery. „Nemá zmysel zostávať. Už mi ho niekto ukradol.“

Nemusela som sa pýtať, koho má na mysli – je to ten istý chalán, o ktorom básni od prvého dňa na výške.

Dean Heyward-Di Laurentis.

Ramona bola tým krásnym tretiakom posadnutá, odkedy doňho vrazila v školskej kaviarni. Vážne posadnutá. Ťahala ma takmer na všetky zápasy Briarskej, aby ho videla v akcii. Musím uznať, že je sexi. A podľa rečí, ktoré o ňom kolujú, je aj veľký sukničkář, ale nanešťastie pre Ramonu, nechodí s prváčkami. Ani s nimi nespí, čo je vlastne jediné, čo od neho chce. Ramona nikdy s nikým nechodila dlhšie než týždeň.

Aj na túto párty chcela ísť len preto, lebo počula, že príde aj Dean. Očividne to však s pravidlom *žiadne prváčky* myslel smrteľne vážne.

Ramona sa naňho mohla hádzať, koľko len chcela, zakaždým odišiel s inou.

„Idem ešte na záchod,“ povedala som jej. „Stretneme sa vonku?“

„Dobre, ale ponáhľaj sa. Jasperovi som povedala, že odchádzame, a už čaká v aute.“

Vykročila k vchodovým dverám. Nahnevala ma. Milé, že sa ma opýtala, či chcem odísť, a pritom už dávno rozhodla aj za mňa.

Preglgla som podráždenie a pripomenula si, že Ramona to predsa robí odjakživa, a nikdy predtým ma to netrápilo. Pravdupovediac, keby za mňa nerozhodovala a nenútila ma vyjsť zo svojej komfortnej zóny, asi by som celú strednú školu strávil v redakcii novín a do rubriky s radami by som písala tipy o živote bez toho, aby som vôbec žila ten svoj.

Na druhej strane... niekedy si prajem, aby sa ma Ramona aspoň *opýtala*, čo si myslím, skôr ako sa rozhodne, že by sme mali niečo urobiť.

Pred toaletou na prízemí sa kľukatil dlhý rad, tak som sa predrala cez dav a zamierila na poschodie, kde som sa predtým rozprávala s Mattom. Blížila som sa k dverám, keď sa zrazu náhle otvorili a vytackala sa z nich pekná blondína.

Len čo ma zbadala, myklo ju, potom sa arogantne usmiala a napravila si šaty, ktoré by sa dali opísať ako nie veľmi *decentné*. Vlastne som jej videla ružové nohavičky.

Zapýrila som sa a odtrhla pohľad od jej rozkroku. Počkala som, kým nezašla na schody, a načiahla sa za kľučkou. Sotva som na ňu položila ruku, dvere sa *znovu* rozleteli a vyšiel z nich niekto ďalší.

Dívala som sa do najmodrejších očí, aké som kedy videla. Trvalo mi len sekundu, kým som ho spoznala. A zapýrila som sa ešte väčšmi.

Bol to John Logan.

Veru tak, John Logan. Hviezdny obranca hokejového tímu. Vedela som to nielen vďaka tomu, že Ramona mesiace sledovala jeho kamaráta Deana, ale aj preto, lebo je sexi a jeho fešná tvár s ostrými črtami sa minulý mesiac objavila na titulke školských novín. Odkedy ich tím vyhral šampionát, v novinách vydávali rozhovory so všetkými hráčmi a nebudem klamať – rozhovor s Loganom bol jediný, ktorý upútal moju pozornosť.

Pretože ten chalan je neuveriteľne príťažlivý.

Rovnako ako blondína, aj on sa zatváril prekvapene, že ma vidí, a rovnako ako ona, aj Logan sa rýchlo otriasol a zaškeril sa na mňa.

A zapol si zips na nohaviciach.

Panebože.

Nemohla som uveriť, čo práve urobil. Pohľadom som mu mimovoľne klesla na rozkrok, ale akoby mu to vôbec neprekážalo. Zdvihol obočie, mykol plecom a odkračal preč.

Fíha. No dobre.

Malo mi to docvaknúť. Kúpeľňový sex ako vyšitý. Po potiahnutí zipsu som ho okamžite mala zaradiť do skupiny idiotov.

Namiesto toho som sa pristihla pri tom, že na dievča, s ktorým to v kúpeľni robil, žiarlim.

Nevravím, že by som to chcela robiť v kúpeľni, ale...

Fajn, priznám farbu. *Fakt* by som to chcela. Teda s Johnom Loganom by som to chcela. Pri predstave jeho rúk a pier na celom mojom tele som sa zachvela od vzrušenia.

Prečo nemôžem aj ja vyvádzať s chalanmi v kúpeľni? Som na výške, dopekla. Mala by som sa baviť, robiť kiksy a „hľadať sa“, tento rok som však neurobila ani prd. Žila som Ramonin život, sledovala, ako moja najlepšia kamoška rebelka riskuje a skúša nové veci, zatiaľ čo ja, dobré dievča, stojím bokom a pristupujem k životu opatrne, tak ako to do mňa od plienok otec vštepoval.

Opatrnosť mi už liezla na nervy. Unavovalo ma byť dob-

rým dievčatom za každých okolností. Semester sa takmer končil. Čakali ma ešte dve skúšky a seminárka zo psychológie, ale kto povedal, že popri tom ešte nemôžem zažiť nejakú zábavu?

Do konca prvého ročníka na vysokej zostávalo len pár týždňov. A viete čo? Poriadne si ich užijem.

2

Logan

Rozhodol som sa trochu poľaviť v účasti na párty. Nie preto, lebo včera v noci som sa tak ožral, že si ma Tuck musel prehodiť cez plece a vyniesť do mojej izby, pretože mi bolo tak zle, že som nezvládol ani kráčať.

Aj keď to malo *zásadný* vplyv na moje rozhodnutie.

Bol piatok večer a okrem toho, že som odmietol pozvanie na párty od spoluhráča, držal som ten istý pohár whisky, ktorý som si nalial pred viac než hodinou. A ani raz som si nepotiahol z jointa, ktorý mi Dean ustavične strkal pod nos.

Sedeli sme u nás doma na zadnom dvore a čelili aprílovému mrazu. Ja som si potiahol z cigarety, zatiaľ čo si Dean, Tucker a náš spoluhráč Mike Hollis podávali joint. Deanov neuveriteľne vzrušujúci opis včerajšieho sexu som počúval iba na pol ucha. Spomínal som na vlastný sex s hriechne sexi babou zo sesterstva, ktorá ma vlákala do kúpeľne na poschodí.

Bol som síce opitý a veľa si z toho večera nepamätám, určite som si však zapamätal, ako som ju urobil prstami. A veľmi jasne som si spomínal aj na skvelú fajku na revanš. Nemienil som sa však pochváliť Tuckovi. Veď viete, rozhodol sa počítať mi pipky. Sliedivý bastard.

„Počkaj, čo si povedal? Čo si urobil?“

Hollisov výkrik ma vrátil do prítomnosti.

„Poslal som jej fotku svojho vtáka,“ povedal Dean nenúte-
ne, akoby to robieval každý deň.

Hollis ohrnul peru. „Fakt? Poslal si jej fotku svojho náradia
na pamiatku?“

„Nieeee. To mala byť pozvánka na ďalšie kolo,“ uškrnul sa
Dean.

„Ako by po tom chcela s tebou ešte niekedy spať...“ zapo-
chyboval Hollis. „Skôr si myslí, že si pako.“

„V žiadnom prípade, kámo. Pipky oceňujú pekné fotky vtá-
kov. Ver mi.“

Hollis zovrel pery, potláčajúc smiech. „Ehe. Jasné.“

Odklepol som popol na trávnu a znovu si potiahol. „Len
tak pre zaujímavosť, čo robí fotku vtáka peknou? Osvetlenie?
Póza?“

Myslel som to sarkasticky, Dean mi však odpovedal úplne
vážne. „Trik je v tom, že si musíš zakryť gule.“

Tucker, ktorý práve hltal pivo, sa hlasno rozosmial.

„Vážne,“ trval Dean na svojom. „Gule nie sú fotogenické.
Ženy ich nechcú vidieť.“

Hollis sa takisto zachechtal a biele obláčiky z jeho úst sa
vznášali k nočnej oblohe. „Kámo, priveľmi to rozoberáš. Dost
smutné.“

Aj ja som sa zasmial. „Počkať, takže toto robíš, keď sa za-
mykáš v izbe? Fotíš si vtáka?“

„No tak, ako keby som bol jediný, čo si kedy odfotil vtáka.“

„Si jediný,“ vyhlásili sme s Hollisom naraz.

„Kravina. Ste klamári.“ Vtom si Dean uvedomil, že Tucker
to nepoprel, preto nestrácal čas a okamžite na to poukázal.
„Ha. *Vedel som to!*“

So zdvihnutým obočím som sa pozrel na Tucka, ktorý sa
pod tou desaťcentimetrovou bradou možno aj pýril. „Vážne,
kámo? Čože?“

Zahanbene sa usmial. „Pamätáte si tú babu z minulého ro-

ka? Sheenu? Poslala mi fotku svojich prs a napisala, že jej to musím nejako odplatiť.“

Deanovi spadla sánka. „Vták za kozy? Kámo, tá ťa dostala. Tie dve veci sa nedajú porovnávať.“

„A čo teda stojí za kozy?“ vyzvedal Hollis.

„Gule,“ vyhlásil Dean a potiahol si z jointa. Vyfúkol dymový krúžok, zatiaľ čo sme sa všetci bavili na jeho poznámke.

„Pred chvíľou si tvrdil, že ženy nerady vidia gule,“ poznamenal Hollis.

„To je pravda. Ale každý idiot vie, že za fotku vtáka by mal od baby dostať záber celého predku.“ Zagúľal očami. „To dá rozum.“

Vtom niekto za mnou hlasno zakašľal.

Otočil som sa. V posuvných dverách stála Hannah. Hruď mi stislo tak silno, až ma rozboleli rebrá. Mala na sebe legínsy a Garrettov dres. Rozpustené tmavé vlasy jej padali na plecia. Vyzerala úžasne.

Nuž, som nahovno kamarát, hneď som si ju predstavil vo svojom drese. S *mojím* číslom na hrudi.

Asi toľko k spamätávaniu z Hannah.

„Eh... okej,“ začala pomaly. „Len sa chcem uistiť, či som rozumela správne... rozprávate sa o tom, ako dievčatám posielate fotky svojich penisov?“ Pobavene si nás prezerala.

Dean si odfrkol. „Jasné, že hej. A neprevracaj oči, Wellsy. Chceš tvrdiť, že G ti nikdy neposlal fotku svojho vtáka?“

„Na túto otázku nemienim odpovedať.“ Vzdychna si a oprela sa predlaktím o zárubňu. „S Garrettom si ideme objednať pizzu. Nechcete aj vy? A pustíme si film. Dnes vyberá on, takže to pravdepodobne bude nejaký otrasný akčák. Ak chcete, môžete sa k nám pridať.“

Tuck a Dean okamžite súhlasili, Hollis iba ľútostivo pokrútil hlavou. „Možno nabudúce. V pondelok mám poslednú skúšku, zvyšok víkendu sa musím biffovať.“